

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/188/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010394
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného T. F., nar. XX.XX.XXXX v L., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona, v konaní o osvedčení resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Skalici zo dňa 10.08.2020, sp. zn. 8Nt/59/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. F., nar. XX.XX.XXXX v L., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený T. F., ktorému bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/24/2018-61, zo dňa 29.03.2018, právoplatný dňa 30.05.2018, uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky sa neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 rok vykoná.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 26 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia od 31.05.2018 do 30.05.2020 nevedol riadny život, pretože sa dňa 14.02.2019 dopustil úmyselného trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/77/2019 zo dňa 09.09.2019 a tiež sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby 6-tich priestupkov. Okresný súd zároveň odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č.l. 25 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l.26 spisu).

Odsúdený do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu písomne zahlásenú sťažnosť neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako súd I. stupňa, zistil, že :

- odsúdený T. F. bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica zo dňa 29.05.2018 sp. zn. 6T/24/2018-61, uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Ďalej bolo odsúdenému uložená povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej E. F. a U. F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa blízkosti obydlia poškodených. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2018;
- skúšobná doba začala odsúdenému plynúť 31.05.2018 a uplynula dňa 30.05.2020;
- z registra trestov vyplynulo, že v registri trestov má T. F. 10 záznamov
- z rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 09.09.2019 sp. zn. 6T/77/2019, právoplatným dňa 09.09.2019 bol T. F. odsúdený pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Súčasne mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Skutku sa dopustil dňa 14.02.2019, teda v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.09.2019.

Z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 10.08.2020 vyplynulo, že odsúdený nevedol riadny život, pretože sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil trestného činu.

Z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil 6-tich priestupkov prevažne proti verejnému poriadku, ktoré boli riešené blokovou pokutou.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sa odsúdený T. F. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie a následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správne mu záveru, že v danom prípade, vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby, nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a preto trest, ktorý mu bol uložený v trvaní 1 roka vykoná a to v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Sťažnostný súd len dodáva, že za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazujúc na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle ktorej ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienene odsúdenie nespĺnilo svoj účel a že podmienene odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

V tomto prípade je nesporné, že odsúdený T. F. bol opätovne právoplatne uznaný vinným a odsúdený za úmyselný trestný čin a tento skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Taktiež sa dopustil 6-tich priestupkov.

Krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdeného, ktorý v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin a 6 priestupkov, nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len premena trestu tak, ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd správne rozhodol, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a to z toho dôvodu, že odsúdený v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody (trestný rozkaz Okresného súdu Skalica zo dňa 08.07.2009 sp. zn. 4T/242/2008, vykonanie trestu 25.10.2010).

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a/ nie je prípustná,
b/ bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.